

ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea comercială “Toncar” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială “Toncar” societate cu răspundere limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de societatea comercială “Toncar” societate cu răspundere limitată și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 18 decembrie 2015

c o n s t a t ă

La 28 mai 2013, societatea comercială “Toncar” societate cu răspundere limitată (SC „Toncar” SRL) s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la anularea deciziei de regularizare a Biroului Vamal Chișinău nr. 560 din 12 decembrie 2012, obligarea Biroului Vamal Chișinău de a poziționa marfa importată la poziția tarifară 48101900, obligarea Biroului Vamal Chișinău de a admite Declarația primară nr. 30041212 din 11 septembrie 2012, restituirea sumei de 55278,11 lei SC „Toncar” SRL reținute ilegal de pe conturile bancare ale acesteia și repararea prejudiciului material cauzat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform contractului de vânzare-cumpărare nr.TC-APM-1001 din 19 iulie 2012 a cumpărat de la AR „Metallizing” din Italia, hârtie „Rotoflex H.W.S.”, destinată pentru etichete, pe care o importă pe teritoriul Republicii Moldova. Marfa este eliberată de vânzătorul AR „Metallizing” sub poziția tarifară 48101900, importarea acesteia pe teritoriul Republicii Moldova fiind efectuată de mai multe ori și de fiecare dată, impozitarea acesteia efectuându-se la poziția indicată mai sus.

Invocă că la 11 septembrie 2012 a cumpărat un lot de marfă similară de la AR „Metallizing”, care urma a fi importată prin postul vamal Ialoveni.

În scopul devamării mărfii a prezentat postului vamal Ialoveni declarația vamală nr. 30041212, ultimul a refuzat însă devamarea mărfii la poziția tarifară 4810, motivând că această marfă conform Nomenclatorului mărfurilor, este clasificată sub poziția 4811 și se taxează cu taxă vamală.

Astfel, invocă reclamantul că postul vamal Ialoveni individual a modificat codul tarifar al mărfii din 4810 în 4811, obligând SC „Toncar” SRL la achitarea taxelor vamale. Nefiind de acord cu acțiunile ilegale ale postului Vamal Ialoveni reclamantul a refuzat achitarea taxelor vamale, care însă au fost reținute silit de către postul vamal Chișinău de pe contul bancar al importatorului.

Ulterior, în temeiul deciziei de regularizare a Biroului Vamal Chișinău nr. 560 din 12 decembrie 2012 au fost calculate obligații vamale în sumă totală de 55 278,11 lei, în temeiul căreia contul bancar al întreprinderii a fost blocat, fiind ridicată suma supra-indicată cu titlu de obligații vamale.

Consideră reclamantul că acțiunile Biroului Vamal Chișinău sunt abuzive și contravin legislației în vigoare.

Invocă reclamantul prevederile art. 19 Cod vamal în conformitate cu care, toate persoanele beneficiază de drepturi egale pentru a introduce și a scoate din Republica Moldova mărfuri și mijloace de transport.

Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a introduce și de a scoate din Republica Moldova mărfuri și mijloace de transport sau nu poate fi limitat în acest drept, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod și de alte acte normative.

Respectiv, Biroul Vamal Chișinău ilegal a blocat contul SC „Toncar” SRL și a retras suma de 55 278, 11 lei, fără a respecta procedura prealabilă de soluționare a litigiului.

Or, SC „Toncar” SRL a prezentat și actul de expertiză din 03 decembrie 2012, unde este indicat că codul mărfii supuse vămuirii este 4810 19 00.

Astfel, rezultă că declarația primară nr. 30041212 din 11 septembrie 2012 a fost întocmită în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și urmează a fi validată în modul în care a fost prezentată.

Cere reclamantul anularea deciziei de regularizare a Biroului Vamal Chișinău nr. 560 din 12 decembrie 2012, obligarea Biroului Vamal Chișinău de a poziționa marfa importată la poziția tarifară 48101900, obligarea Biroului Vamal Chișinău de a admite Declarația primară nr. 30041212 din 11 septembrie 2012, restituirea sumei de 55278,11 lei SC „Toncar” SRL reținute ilegal de pe conturile bancare ale acesteia și repararea prejudiciului material cauzat.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 18 decembrie 2015 acțiunea SC „Toncar” SRL a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2016, a fost respins apelul declarat de SC “Toncar” SRL și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 18 decembrie 2015.

La 16 august 2016 SC “Toncar” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a cerut admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul declarat.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele la adoptarea hotărârii nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea

pricinii în fond și au încălcat și aplicat eronat normele de drept material. Or, clasificarea mărfii importate de către SC “Toncar” SRL a fost efectuată de către 2 organe specializate în acest sens, Laboratorul Centrului de Analiză și încercări SC “Pielart-Arin” SRL la cererea organului vamal și Centrul de expertiză a mărfurilor și testări tehnice “Sinergism”, la cererea SC “Toncar” SRL, pe când Serviciul Vamal recunoaște doar Raportul de încercări nr. 548-12 din 18 septembrie 2012 al Centrului de Analiză și încercări SC “Pielart-Arin” SRL.

Nu s-a luat în considerație nici argumentul precum că prin cererea de soluționare prealabilă din 16 decembrie 2012 a comunicat Biroului Vamal Chișinău dezacordul său cu expertiza efectuată de către Serviciul Vamal al RM și propunerea efectuării de comun acord a unei noi expertize.

Mai mult, SC “Toncar” SRL și-a exprimat incertitudinea și referitor la mostra prezentată spre expertiză de către intimat, precizând că atât dimensiunile cât și conținutul acesteia nu corespund cu hârtia importată.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SC “Toncar” SRL, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC “Toncar” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către SC “Toncar” SRL, în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate

în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC “Toncar” SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către societatea comercială “Toncar” societate cu răspundere limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele, judecătorul /semnătura/ Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii /semnătura/ Iurie Bejenaru

/semnătura/ Galina Stratulat

Copia corespunde originalului

Galina Stratulat